

VOGELVLUCHT IN FLEVOLAND

Die 10e december 1977 stond er een gure wind, die er niet in slaagde de klamme nevels geheel te verdrijven; een viertal auto's, waarin 14 vogelliefhebbers, begaf zich op weg naar Zuidelijk Flevoland.

Even wordt er halt gehouden ter hoogte van het Naarderbos, waar naar een kluchtje Patrijzen wordt gekeken in een weiland, waarin ook wat Kramsvogels rondhippen. Een vlucht Kieviten komt over en ergens roept een onzichtbare Goudplevier. Via de Oostvaardersdijk bereiken we Pampushaven, waar groepen Kuif- en Tafeleenden en Brilduikers liggen te dobberen. Het is nog kil en de zon doet tevergeefs moeite door de nevels te breken.

De plas voor de Blocq van Kuffeler is grotendeels bedekt met een laagje ijs, waarop verschillende soorten meeuwen wat kleumerig kop-in-de-wind staan - in de schaarse wakken drijven enkele Bergeenden en boven het riet zweeft een Bruine Kiekendief. Boven het Oostvaardersdiep is het interessanter, daar komt een vlucht Nonnetjes voorbij. De vrouwtjes bijna fuutachtig, met hun mooie bruine kapjes en de mannetjes, kleiner in getal, met hun leuke kopjes en karakteristieke tekening. Soms dwarrelen ze in de vlucht, zoals steltlopers dat wel doen.

Rondom het restaurant bij de Blocq, waar we een korte koffiestop houden, ontdekken we allerlei "klein spul" in het kale geboomte: een viertal Groenlingen, een Roodborst, wat Koperwieken, Sijzen en een alarmerende Winterkoning boven in een struik.

Wanneer we de Knardijk zijn opgedraaid en daar de auto's parkeren, komen enkele leden van ons groepje informeren of de anderen ook die Grote Zilverreiger tegen de rietrand hebben zien staan. Blijkbaar is dat niet het geval. Wie beweert, bewijst! We gaan kijken en ontdekken nogal wat Blauwe Reigers, maar geen Witte, wat opmerkingen ontlokt over sterk vertraagde aprilgrappen en verrekijkers, die nodig eens in reparatie moeten

Op de Knardijk ter hoogte van de opervatienhut heerst een soort verlate Sinterklaasdrukke - uit 2 autobussen stromen mensen met kijkers om, richting hut - reden voor ons om eerst Oostelijk Flevoland in te duiken, op zoek naar een rustiger omgeving.

Dit gebied is evenwel al te rustig, slechts een klein aantal Blauwe kiekemannen en -vrouwen en wat Buizerds en Bonte Kraaien verlevendigen de lege stoppelvelden; een paar vogelaars bespeuren nog wat brandganzen. Tenslotte houden we stil bij een weiland aan de Knarweg, waar een grote groep Kolganzen loopt te fourageren. Soms ook vliegen ze in sterk wisselende aantallen op, om spoedig opnieuw in te vallen. Midden in de meute, op een paaltje, neerkijkend op het bedrijvige gedoe daar beneden, een majesteitlijke Ruigpootbuizerd!

Lunch in Lelystadhaven - warme erwtensoep, brood en een uitstekende stemming in de groep! Het is erg prettig, dat alle deelnemers ook hierna van de partij blijven. Onze voortreffelijke chauffeurs en chauffeuses rijden ons via de Houtribsluizen, waar we Krakeenden en Brilduikers van nabij kunnen observeren, terug naar de Knardijk, want ja die Zilverreiger, hè!

Op de Zeilplas drijven op vrij grote afstand een flink aantal Smienten en wat Grote Zaagbekken en aan de voet van de dijk scharrelen in potsierlijke combinatie een Pijlstraatmannetje en een Wulp rond. Ook komen er enkele vluchten Kolganzen al roepend over.

Dan opeens de mededeling: een eind verderop, voorbij de hut, moet zich een Grote Zilverreiger openen!

Verbaasde Fazanten zullen zich wellicht hebben afgevraagd, wat die witte, bruine, rode en groene flitsen hebben betekend, die 10e december op de Knardijk. Ja, dat was nu ons eigen VWG racingteam, bezig aan een sprintje. Ook zullen zij verbijsterd hebben toegehoord, toen doordringende pieptonen in diverse variaties weerklonken. Inderdaad, dat waren onze remmen, nadat de inzittenden van de eerste auto de vogel hadden ontdekt. Een schitterende vogel met zijn smetteloos witte verenkleed, de snavel, in broedkleed voornamelijk zwartachtig, was nu geel gekleurd, de poten waren zwart.

Een ogenblik is er een kleine schermutseling met wat Blauwe Reigers in de buurt, waarbij de witte vogel even opvliegt. De vrede is echter spoedig weer getekend en de vreemde deling kan even later in alle rust een zelf gevangen visje verschalken, terwijl vanuit de verte een groepje opgetogen vogelaars toekijkt.

Niet lang daarna rijdt de kleine kolonne huiswaarts.

S.H. Poelstra

